

خبر

زارع مدال جهانی‌اش را به خانواده‌های شهدای جنگ تحمیلی ۱۲ روزه تقدیم کرد

طلای اینار

امیرحسین زارع،ملی‌پوش سنگین‌وزن تیم‌های کشتی آزاد، پس از کسب سومین نشان طلای جهانی خود در زاگرب، سخنانی از جنس قدرشناسی بر زبان آورد. او در گفت‌وگوهای پس از مسابقه تأکید کرد این موفقیت تنها حاصل تلاش فردی‌اش نبوده و نقش مردم، مربیان و البته الطاف الهی در آن پررنگ بوده است.

زارع با اشاره به بیش از یک سال تمرین فشرده و سخت، گفت توانسته دل مردم ایران را شاد کند و نتیجه این تلاش را با آرامشی که از تجربه حضور در میدان‌های بزرگ به دست آورده، پیوند زد. او بعد از سوت پایان مبارزه، با ادای احترام نظامی به پرچم ایران، نشان داد قهرمانی برای او فقط یک افتخار ورزشی نیست، بلکه نوعی تعهد به ملت و تاریخ کشور است.

این قهرمان ارزنده تأکید کرد مدال طلای جهانی خود را به خانواده‌های شهیدان جنگ ۱۲ روزه تقدیم می‌کند. او گفت: «من بعد از دیدن سختی‌هایی که مردم تحمل کردند، خواستم نشان بدهم این پیروزی متعلق به همه ملت است. تقدیم این مدال به خانواده‌هایی که در جنگ اخیر عزادار عزیزان‌شان شدند، کمترین کاری است که می‌توانم انجام دهم».

زارع در ادامه صحبت‌هایش اضافه کرد: «بن لطف خدا بود که توانستم بار دیگر روی سکوی جهانی بایستم. از همه کسانی که در این مسیر یارام کردند، از مربیان گرفته تا مردم دعاگو، تشکر می‌کنم. خدا را شکر می‌کنم سرمنده مردم نشدم».

با این پیروزی، زارع نه‌تنها رکورد شخصی خود را با سومین طلای جهانی بهبود بخشید، بلکه پیام مهمی از ایستادگی، همبستگی و وفاداری به ارزش‌ها را منتقل کرد. مدالی که بر گردن او آویخته شد، برای خودش نشانی از تلاش، برای ایران نمادی از افتخار و برای خانواده‌های شهدا هدیه‌ای از جنس احترام و قدردانی بود.

گزارش

۲ بازیکن مقصر در باخت دراما تیک اینتر برابر یوونتوس شکست پر هزینه

دربی ایتالیا همیشه صحنه‌ای پرهیجان و سرشار از حساسیت است اما دیدار اخیر یوونتوس – اینتر فراتر از انتظار پیش رفت. نرارتوزی در حالی که چند بار بازی را به تساوی کشاند و حتی امید داشت با امتیاز کامل تورین را ترک کند، در واپسین لحظات ۴-۳ شکست خورد. این نتیجه با واکنش گسترده رسانه‌های ایتالیایی همراه شد و نام ۳ بازیکن اینتر بیش از دیگران در کانون انتقادات قرار گرفت.

۱- زومر؛ تجربه‌ای که به کار نیامد

دروازه‌بان باتجربه سوییسی قرار بود نقطه انکای خط دفاع باشد اما نمایش او برعکس انتظارات رقم خورد. گل دوم یوونتوس که توسط کنعان بیلدیز به ثمر رسید، نمونه‌ای آشکار از ضعف واکنشی یان زومر بود. او توپ را لمس کرد اما واکنش کند و دست‌های نه‌چندان محکم او مانع عبور توپ نشد. اوج ناکامی زومر دقیقه ۹۱ رقم خورده جایی که واسیلی آزیچ، جوان ۱۹ ساله یووه، ضربه‌ای محکم روانه دروازه اینتر کرد. هرچند زومر این بار هم توپ را با هر دو دست لمس کرد اما باز هم نتوانست مانع گل پیروزی بیانکونری شود. چنین اشتباهاتی دروازه‌بانی با این سطح تجربه را زیر سؤال برده است.

۲- آکانجی؛ خریدی که هنوز جا نیفتاده

مدافع تازه‌وارد اینتر نیز یکی از چهره‌های مورد انتقاد بود. او در گل نخست یوونتوس، لوید کلی را به حال خود رها کرد و همین فاصله به مهاجم حریف اجازه داد با آرامش در محوطه جریمه توپ را کنترل کرده و ضربه‌ای دقیق بزند. مانوئل آکانجی که از منچستر سیتی به اینتر پیوسته، هنوز با ساختار دفاعی تیم هماهنگ نشده است. در چنین بازی‌های بزرگی، کوچک‌ترین غفلت می‌تواند سرنوشت دیدار را تغییر دهد و اشتباه او عملاً مسیر مسابقه را به نفع یوونتوس هموار کرد. رسانه‌های ورزشی ایتالیا تأکید کردند این مدافع باید خیلی سریع با سبک بازی سری ا و فشار بالای مسابقات بزرگ سازگار شود.

۳- مار تینز؛ کاپیتانی بی‌رقم

هواداران همیشه از کاپیتان انتظار دارند در حساس‌ترین لحظه‌ها تیم را رهبری کند اما لائوتارو مارتینز در این دیدار بیشتر شبیه بازیکنی خسته و بی‌انگیزه بود تا رهبر خط حمله. فابیو کاپلو، سرمربی بزرگ تاریخ فوتبال و کارشناس نام‌آشنا، بعد از بازی اظهار کرد لائوتارو در بخش‌هایی از مسابقه «به‌وضوح فرسوده» دیده می‌شد. سفر طولانی او از آمریکای جنوبی پس از بازی‌های ملی، به همراه فشار بالای مسابقات، توان جسمی و ذهنی‌اش را کاهش داده بود. نتیجه اینکه در مواقعی که تیم به یک حرکت انفجاری از سوی کاپتان نیاز داشت، او نتوانست تفاوتی ایجاد کند.

در مجموع، اینتر شبی پرهیجان را در تورین پشت سر گذاشت اما در پایان، ضعف در چند نقطه کلیدی، فرصت گرفتن امتیاز از یوونتوس را از بین برد. رسانه‌های ایتالیایی تأکید کرده‌اند اگر زومر در لحظه‌های حساس عملکرد مطمئن تری داشت، اگر آکانجی در صحنه گل نخست هوشیارتر بود و اگر لائوتارو با انرژی بیشتری بازی می‌کرد، نتیجه‌ای متفاوت برای نرارتوزی رقم می‌خورد. شکست ۳-۴ نه‌تنها از نظر جدول برای اینتر پرهزینه بود، بلکه نشان داد تیم کریستین چیچو برای رسیدن به قهرمانی نیازمند ثبات و کیفیت بیشتری در ستون‌های اصلی خود است.

به بهانه سلام نظامی تاریخی زارع پس از صید طلا در زاگرب

پهلوان و پرچم

هر وزنه‌ای که بالا می‌برد، هر عرقی که بر خاک می‌ریخت، شاهدهی خاموش بر اراده‌ای از جنس فولاد بود. شب‌ها، تشک خواب برایش میدان تمرین بود و روزها، خورشید شاهد عہدی که با خود بسته بود؛ بازگشت به قله جهان.

رقابت‌های جهانی آغاز شد؛ جایی که هر ثانیه بوی تاریخ می‌داد. زارع چون توفانی آرام وارد میدان شد. در نخستین گام، حریفی از پور تواریکو را با کشتی‌ای برق‌آسا در هم کوبید. گام دوم، همانند سیلی خروشان، کشتی‌گیر دیگری را به زانو درآورد. نگاه‌ها کم‌کم متوجه او شد؛ کسی که نه برای پیروزی ساده، بلکه برای حماسه آمده بود.

نیمه‌نهایی نقطه عطف بود؛ حریفی از بحرین، مغرور و سرسخت، در برابرش ایستاد. سالن غرق در فریاد بود و هر نگاه به تشک دوخته شده، زارع نخست آرام و حساب‌شده پیش رفت، مثل شطرنج‌بازی که مهره‌های حریف را در تله می‌اندازد. سپس ناگهان انفجار قدرتش همه چیز را تغییر داد؛ فنونی کوبنده، ضرباتی حساب‌شده و پیروزی‌ای که نه‌تنها مسیر فینال را گشود، بلکه نشان داد قهرمان واقعی کسی است که ذهن و بازو را با هم به میدان بیاورد.

و آنگاه شب سرنوشت فراسید. فینال وزن ۱۲۵ کیلوگرم؛

عموزاد و آذر پیرا مقتدرانه به فینال رسیدند

در انتظار ۲ طلا

در سوی دیگر، امیرعلی آذریپرا در وزن ۹۷ کیلوگرم، نمایشی فراموش‌نشدنی ارائه کرد. او که در المپیک پاریس مقابل احمد تاج‌الدین‌اف روس که برای بحرین کشتی می‌گیرد شکست خورده بود، در این رقابت‌ها

بسا شجاعتی مثال‌زدنی مقابل وی روی تشک رفت. دیدار نیمه‌نهایی دشوارترین مبارزه او بود اما آذریپرا با هوشیاری و قدرت بدنی کم‌نظیر موفق شد غول روس بحرین را ۵ بر ۲ از پیش رو بردارد و ضمن گرفتن انتقام شکست سال گذشته به دیدار پایانی راه یابد. این برد نه‌تنها او را به فینال رساند، بلکه روح تازه‌ای در اردوگاه تیم ایران دمید.

حریف آذریپرا در دیدار پایانی کسی نیست جز کابل استایدر آمریکایی، یکی از پرافتخارترین کشتی‌گیران تاریخ. این تقابل، به‌نوعی دوئل قدرت‌های نو و کهنه

نبردی که جهان چشم به آن دوخته بود. زارع، چون کوهی استوار، برابر رقیب خود از جمهوری باکو ایستاد. نورهای سالن بر تشک بارید و سکوتی معنادار پیش از توفان حاکم شد. سوت آغاز که نواخته شد، زارع همانند صاعقه‌ای بر حریف فرود آمد؛ قدرت و سرعتش مجال هیچ دفاعی به رقیب نمی‌داد. هر ثانیه که می‌گذشت، تماشاگران مطمئن‌تر می‌شدند فاتح این میدان کسی جز جوان ایرانی نیست. سوت پایان، نتیجه را فریاد زد: ۵ بر صفر، طلا برای زارع، شادی برای ایران.

اما لحظه اصلی هنوز نیامده بود. در آن هنگامه شور، زارع به سوی پرچم رفت؛ پرچمی که در دستان سرمربی چون شعله‌ای درخشان می‌درخشید. آرام بر زانو نشست، دست بر پیشانی نهاد و سلامی نظامی به پرچم تقدیم کرد. سالن پکیاره در سکوتی سنگین فرو رفت. آن لحظه بیش از یک تصویر بود؛ صحنه‌ای بود از ایمان، عشق، وطن‌دوستی و تعهد.

این سلام تنها یک حرکت ورزشی نبود؛ سوگندی بود به تاریخ، نجوایی بود با خاک وطن. در دورانی که بسیاری از قهرمانی تنها مدال را می‌بینند، زارع نشان داد قهرمانی یعنی خم شدن برابر پرچم، یعنی به رسمیت شناختن ریشه‌ها، یعنی عشق ورزیدن به چیزی فراتر از خود.

خواهد بود؛ نبردی که نتیجه آن می‌تواند مسیر آینده کشتی ایران را روشن‌تر سازد.

مسیر صعود این ۲ آزادکار تا رسیدن به فینال، پر از فراز و نشیب بود. عموزاد در کمتر از ۲ دقیقه نخستین خورده خود را با اختلاف امتیاز کنار زد، سپس نماینده آمریکا را ۱۲ بر یک شکست داد و در ادامه نیز حریفی سخت‌جان از هند را با حداقل اختلاف مغلوب کرد. آذریپرا نیز با پشت سر گذاشتن کشتی‌گیرانی از مغولستان، بلغارستان و هند، نشان داد برای رسیدن به قهرمانی چیزی کم ندارد. اکنون چشم‌ها به دوئل‌های امشب دوخته شده است؛ جایی که ۲ جوان ایرانی می‌توانند تاریخ تازه‌ای برای کشتی آزاد کشور رقم بزنند. لحظاتی که نه‌تنها برای خودشان، بلکه برای نسلی از هواداران، به عنوان نماد ایمان، صبر و اراده جاودانه خواهد شد.

سرنوشت مبهم میزبانی تراکتور در لیگ نخبگان آسیا

چمن بی‌سرانجام

اعضای شورای شهر را هم حساس کرد. کمک ۳۰ میلیارد توملی شهرداری تبریز به پروژه تزریق شد تا سرعت بیشتری بگیرد اما اضافه شدن ترمیم سکوها و برخی نواقص دیگر، عملاً زمان‌بندی را طولانی‌تر کرد.

از سوی دیگر، فشار

کنفدراسیون فوتبال آسیا ماجرا را جدی‌تر کرد. AFC تأکید کرد تراکتور تنها می‌تواند یک استاندارد معرفی کند و اگر ورزشگاه شهر قدس تهران انتخاب شود، دیگر اجازه بازگشت به تبریز وجود ندارد. بنابراین باشگاه تمام تلاش خود را روی آمادسازی یادگار امام متمرکز کرد. با این حال، گزارش‌هایی منتشر شد که احتمالاً این استاندارد تا ۱۵ مهر آماده

نخودی برنز جهانی را ضرب کرد

محمد نخودی، کشتی‌گیر وزن ۷۹ کیلوگرم کشورمان در دیدار رده‌بندی موفق به شکست حریف آذربایجانی خود شد و به مدال برنز رسید. در مسابقات رده‌بندی ۴ وزن دوم مسابقات جهانی کشتی آزاد (زاگرب – ۲۰۲۵)، محمد نخودی کشتی‌گیر وزن ۷۹ کیلوگرم کشورمان در مسابقه رده‌بندی به مصاف تاجی‌یف، حریف آذربایجانی خود رفت که این مبارزه با نتیجه ۲ بر ۴ به سود نماینده کشورمان به پایان رسید. به این ترتیب محمد نخودی موفق به کسب مدال برنز مسابقات جهانی کشتی آزاد شد. این پنجمین مدال جهانی آزادکار ۲۶ ساله اهل جویبار استان مازندران است. وی بیش از این ۲ نقره و ۲ برنز دیگر در مسابقات جهانی کسب کرده بود.

بهرمرداری خواهد بود؛ تاریخی که یک هفته دیرتر از موعد دیدار حساس با الوجده است.

ابهام تنها به زمین و سکو محدود نمی‌شود. خبرنگاران محلی نیز گلابه کرده‌اند اجازه باردید و پوشش خبری روند نوسازی را ندارند. حضور گزینشی و محدود برخی رسانه‌ها، به شبانه‌ها دربارۀ شفافیت پروژه دامن زده است. تماشای مکرر خبرنگاران برای دریافت توضیح نیز تا امروز بی‌پاسخ مانده است.

طبق آیین‌نامه لیگ قهرمانان، اگر ورزشگاه معرفی‌شده آماده نباشد، AFC راساً ورزشگاه جایگزین را تعیین خواهد کرد. در شرایطی که کمتر از ۳ هفته تا بازی باقی مانده، تراکتور عملاً فرصت معرفی جایگزین ندارد. این یعنی سرنوشت نخستین میزبانی آسیایی سرخ‌های تبریز نه در دست مدیران استانی، بلکه در دستان کنفدراسیون آسیا خواهد بود.

حالا تمام نگاه‌ها به یادگار امام دوخته شده؛ استاندارد بومی که بیش از ۳ دهه خطرات شیرین و تلخ فوتبال تبریز را در خود جای داده اما امروز میان وعده‌ها و تأخیرها سرگردان است. پرسش اساسی این است: آیا هواداران تراکتور ۷ مهر می‌توانند در خانه تیم‌شان را تشویق کنند یا باید شاهد کوچ اجباری به شهری دیگر باشند؟

نگاهی به برخی نفرت تیم اهوازی نشان می‌دهد امیدافشین دروازه‌بان ۱۹ ساله استقلال خوزستان و یکی از ستاره‌های این بازی، فصل قبل دروازه‌بان سوم همین تیم بوده، میردورقی فصل گذشته فقط ۱۴ دقیقه برای آبی‌های اهوازی بازی کرده و محمد شریفی

گلزن این بازی از لیگ یک به این تیم آمده است. محمد مهدی احمدی و امیرعلی صلفی بازیکنان مازاد چادرملو و همین استقلال تهران بودند و حجت احمدی نیز از امید فولاد به ترکیب استقلال خوزستان راه یافته است. در ترکیب این تیم نه بازیکنی با سابقه ملی هست و نه خارجی صاحب‌نام و نه بازیکن گران‌قیمت اما همین نفرت به رهبری امیر خلیف‌فصل، انگیزه و راه را یخوبی معنا کردند. اگر از این تیم و فجر شهید سیاسی ۳ امتیاز کسر نشده بود، الان تیم‌های دوم و سوم جدول بودند! از تارک‌روانی استقلال خوزستان برای این دیدار نیز نباید چشم‌پوشی کرد؛ آنها که این فصل در تهران میزبان رقبای خویش هستند برای بهره بردن از امتیاز میزبانی و حضور هواداران‌شان، هر جور شده این بازی را به شهر خودشان بردند تا واقعاً از این مزیت نهایت استفاده را کنند و چنین نیز شد. استقلال پس از تسلیو خلگی با ذوب آهن، از همام خوزستانی کم‌بضاعت اما پرا‌انگیزه خوش شکست خورد. در برخی سوالات جدی درباره عملکرد این تیم خودی نشان دهد. مربوط دانستن از دست دادن ۵ امتیاز در ۲ بازی برابر تیم‌هایی ضعیف‌تر از خود صرفاً به عدم هماهنگی تیم، بیشتر فرار از واقعیت است!

شد که مالک باشگاه، از طریق

ارتباطات خود در ترکیه، زمینه واریات چمن را فراهم می‌کند.

اما درست در پنج‌وجه همین

امیدواری‌ها، تحولات سیاسی و امنیتی منطقه باعث شد روند کار با کندی پیش برود. سکوت

و عدم پاسخ مسؤولان استانی

هم آتش ناراضی‌ت را شعله‌ورتر

کرد. در نهایت خبر خرید چمن

هیبریدی به گوش رسید؛ نوعی ترکیب شده از طبیعی و مصنوعی

که نیاز به زیرسازی کامل زمین داشت. وعده‌ها یکی پس از دیگری

تکرار شد! اول مرداد نصب می‌شود، نیمه شهریور تحویل خواهد شد، پانزدهم مهر آماده خواهد بود.

تاریخ‌های متناقض نه‌تنها هواداران بلکه نمایندگان مجلس و

تیمی که به رغم کاستی‌های فراوان و برخلاف حریف تا بن دندان مسلحش، دارای ذهنیت برنده بود و خود را به لحاظ فنی و روانی برای تقابل با همنام تهرانی‌اش یخوبی آماده کرده بود. برای آبی‌پوشان تهران واقع‌بینانه‌تر این است که از خود بپرسند اگر بضاعت ما در حد همنام

اهوازی‌مان بود یا آنها عده ما را داشتند، آن وقت چه انتظاری می‌رفت؟ آیا نتیجه‌ای غیر از این رقم می‌خورد؟

همانگونه که این برد شیرین استقلال خوزستان حاصل داشتن انگیزه، ذهنیت برنده و برنامه نزد یک تیم کم‌نام و نشان شهرستانی بود، برای همنام تهرانی با آن امکانات و توان جز فاجعه نمی‌تواند باشد؛ برای تأیید این موضوع کافی است نگاهی به میزبان آوازه نفرت ۲ تیم و عملکردشان در میدان مسابقه

در میانه جهان پرغوغا، گاه لحظه‌ای می‌رسد که فراتر از برد و باخت است؛ لحظه‌ای که تاریخ را در خود نگه می‌دارد و در حافظه جمعی یک ملت حک می‌شود.

قصه امیرحسین زارع در زاگرب،

از همین دست لحظه‌هاست؛ لحظه‌ای که پهلوانی جوان، تشک کشتی را به صحنه نمایش شرف بدل کرد و پرچم ۳ رنگ

ایران را به ستاره شب‌های جهان تبدیل ساخت.

آغاز راهش ساده نبود. صندلی سنگین‌وزن تیم‌های تنها

یک صاحب می‌خواست؛ یا معصومی یا زارع. ۲ غول جوان،

در میانه تشکی که زیر نور سفید سالن می‌درخشید، به نبرد ایستادند. نفس‌ها در سینه حبس، زمان کش می‌آمد و زمین می‌لرزید از ضربه‌های‌شان. در آن هنگامه پرهیجان، زارع با نگاه آرام و قلبی پر تپش، رقیب را از پیش رو برداشت. این نخستین گام از مسیری شد که در انتهایش خورشید طلا بر سینه‌اش نشست.

اردوهای تیم ملی برای او نه فقط تمرین که سفر به درون بوده؛ ریاضتی شبیه صعود از کوهی که قله‌اش در مه پنهان است.

کمتر از ۳ هفته تا نخستین نبرد آسیایی تراکتور باقی‌مانده اما همچنان ابهام بزرگی بر سر آمده بودن ورزشگاه یادگار امام تبریز سایه انداخته است.

این ورزشگاه که قرار است هفتم

مهرماه میزبان جدال تراکتور با الوجده

امارات باشد، هنوز درگیر عملیات نوسازی زمین و رفع نواقص است؛

موضوعی که هواداران پرشور تیم را به شدت نگران کرد.

ماجرا از پایان فصل گذشته شروع شد؛ همان روزی که تراکتور

با جام قهرمانی لیگ به کار خود پایان داد. درست بعد از آن، اداره

کل ورزش و جوانان استان تصمیم گرفت زمین کهنه یادگار امام

را متحول کند. پروژه‌ای که ابتدا قرار بود با کاشت چمن طبیعی

دنبال شود اما طولانی شدن مراحل اجرا، صدای اعتراض طرفداران

را درآورد. پرسش اصلی این بود؛ چرا در تبریز اجازه استفاده از

چمن رولی داده نمی‌شود اما در شهرهای دیگر چنین مجوزی

صادر شده است؟

هواداران به سرعت در فضای مجازی دست به کار شدند و کمپینی

راه‌انداختند تا مسیر ورود چمن رولی باز شود. فشار افکار عمومی مؤثر

بود و سرانجام مسؤولان تغییر موضع دادند حتی صحبت‌هایی مطرح

استقلال تهران با شرایطی مشابه فصل قبل، هفته سوم لیگ را پشت سر گذاشت. فصل گذشته نیز استقلال نکونام با یک برد و یک

تساوی در سوسمین خود به مصاف همنام خوزستانی رفت و با

شکست اهواز را ترک کرد با این تفاوت که استقلال نکونام بضاعت

این استقلال ساپینتو را نداشت و استقلال خوزستان نیز به مراتب

پرهمهرتر از تیم امسالش بود (یکی از ستارگانش که نتیجه آن

بازی را تعیین کرد بی‌غومای بود که این فصل پرسپولیس با هزینه

گرفتی به خدمتش گرفت). پس از آن بازی جواد نکونام به صلابه

کشیده شد ولی این بار سرمربی پرتغالی از سوی هواداران حمایت

شد

درست است اگر توپ‌های استقلال به جای دبرک بر تور

می‌نشست؛ اگر نازون غوغا کرده در بازی با کاستاریکا در ترکیب بود

و اگر بازیکنان استقلال به جای تیم‌های ملی در تمرینات باشگاه

حاضر بودند و اگر خطا روی سحرخیزان پالتای اعلام می‌شد، به

احتمال زیاد استقلال تهران برنده این دیدار می‌بود ولی اینها همه

«اگر» نام دارند و «اگر» یعنی حسرت و آرزوی تومان؛ بیشتر از

بیان این فرضیه‌های خیالی باید واقعیت میدانی را در نظر گرفت؛

پیروزی تیمی ندار ولی پرا‌انگیزه بر تیمی دارا و پرهمره پیروزی